Broj: S1 3 U 035968 20 U
Sarajevo, 12.01.2022. godine

26.01.22
US-03 13-1 221 20

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudije Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Autostart" d.o.o. Mostar, zastupan po advokatu Jasminu Starčeviću iz Sarajeva, ulica Mustafe Pintola b.b., protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-308-8/17 od 12.04.2017. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BIH, u upravnoj stvari javne nabavke, na nejavnoj sjednici održanoj dana 12.01.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Rješenjem tuženog broj: JN2-03-07-1-308-8/17 od 12.04.2017.godine, u stavu 1. odbijena je žalba potencijalnog ponuđača „Autostart" d.o.o. Mostar, izjavljena na Tendersku dokumentaciju u konkurentskom zahtjevu za dostavu ponuda "Nabavka servisiranja i održavanja motornih vozila marke Škoda" ugovorenog organa Federalno Ministarstvo energije, rudarstva i industrije, kao neosnovana. U stavu 2. odbijene je zahtjev žalitelja za naknadu troškova sastava žalbe po advokatu.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja tuženog, pokrenuo upravni spor iz razloga propisanih u članu 11. stav 1. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima BiH. Navodi da je u postupku javne nabavke "Nabavka servisiranja i održavanja službenih motornih vozila" u tenderskom dokumentu, ugovorni organ zahtijevao da ponuđači dostave da posjeduju najmanje tri linije za servisiranje opremljene višetonskim hidrauličnim dizalicama kao i da posjeduje orginalnu diagnostičku opremu za dijagnosticiranje kvara na motornom vozilu od strane proizvođača vozila koji su predmet servisiranja kao i dokaz o posjedovanju licence ponuđača za servisiranje vozila marke Škoda. Ovako postavljeni uslovi su, po mišljenju tužitelja postavljeni diskriminatorno i suprotno Zakonu o javnim nabavkama BiH. Tužitelj ističe da navedeno iz razloga što iz spiska dostavljenih vozila čije se održavanje traži utvrđeno da je najnovije proizvedeno 2012 godine, te da su ostala proizvedena 2007 i 2006 godine, kao i da je četiri od pet vozila prešlo skoro 300.000 hiljada kilometara. S tim u vezi tužitelj ističe opravdanost tužbenih navoda na način da je očigledno da obzirom na starost vozila kao i na pređenu kilometražu niti jedno vozilo ne podliježe garanciji proizvođača tj. da su sva vozila van garantnog roka, te da ne postoji nijedan

opravdani razlog niti materijalni propis na osnovu kojeg bi ugovorni organ osnovano tražio da servis automobila mora biti ovlašćen za servisiranje vozila marke Škoda tj. da ponuđač mora imati licencu za servisiranje vozila marke Škoda kao i orginalnu dijagnostiku. Smatra da se neosnovano zahtjeva da se mora imati licenca za servisiranje vozila marke Škoda kao i orginalna dijagnostila, te da ZJN-a ne definiše maksimum kvalifikacionih uslova već da u svakom slučaju ti zahtjevi moraju biti proporcionalni i povezani sa predmetom ugovora i ne smiju imati restriktivan efekat na konkurenciju. Ističe da ugovorni organ prilikom pripremanja tenderske dokumentacije treba izbjegavati bespotrebna ograničenja koja mogu da smanje broj kvalifikovanih ponuđača. Dakle smatra da navođenje licence kao kvalifikovanog uslova ima ograničavajući karakter kao i orginalne dijagnostike. Slijedom navedenog, predlaže da Sud BiH tužbu tužitelja uvaži, poništi rješenje broj: JN2-03-07-1-308-8/17 od 12.04.2017.godine Ureda za razmatranje žalbi BiH i predmet vrati tuženom na ponovni postupak i obaveže ga na naknadu troškova upravnog spora tužitelju, u iznosu od 720,00 KM, koji se sastoje od troškova sduske takse na tužbu i sastava tužbe po punomoćniku uvećano za PDV.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ uredno obaviješten nije dostavio svoje izjašnjenje.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj: 19/02 do 74/10) i nije vezan navodima iz tužbe, pa je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, kao potencijalnog ponuđača, izjavljena na Tendersku dokumentaciju u konkurentskom zahtjevu za dostavu ponuda "Nabavka servisiranja i održavanja motornih vozila marke „Škoda" ugovorenog organa Federalno Ministarstvo energije, rudarstva i industrije. Prema obrazloženju osporenog rješenja ugovorni organ je uslov iz tenderskog dokumenta (tačka 12.c) propisao u skladu sa Zakonom, obzirom da je konkretna nabavka usluge u odnosu na Lot 1, nabavka održavanja i servisiranja vozila, tako da je ugovorni organ mogao zahtijevati uslove u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti, te održavanje i servisiranje vozila samo ovlaštenim serviserima je postavljeno tako da bi ugovorni organ osigurao traženi kvalitet. Konačnu odluku, tuženi je donio primjenom člana 111.stav 1.tačka c) Zakona o javnim nabavkama BiH.

Osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, koji ima za cilj da se javna sredstva koriste na najefikasniji način, pri tome obaveza ugovornog organa je da omogući jednak tretman svim učesnicima postupka, bez bilo kakve diskriminacije svakog od učesnika. U skladu s članom 3. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) Ugovorni organ je dužan da poduzima sve potrebne mjere kako bi se osigurala pravična i aktivna konkurencija među potencijalnim ponuđačim uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti, što u konačnici podrazumijeva primjenu istih uslova za sve sudionike u postupku javne nabavke. Načelo jednakog tretmana i nediskriminacije

ugovorno tijelo treba poštivati tokom cijelog procesa nabavke počinjući sa pripremom tenderske dokumentacije i uspostavom zahtijeva koje trebaju ispuniti ponuđači zainteresovani za javnu nabavku, pa sve do odabira ponuđača i dodjele ugovora. Ured za razmatranje žalbi BiH, je nadalje nadležan da postupa u skladu s članom 111. ovog Zakona i da, ex offo, pazi na apsolutno bitne povrede postupka a jedna od tih povreda jeste neusklađenost tenderske dokumentacije sa Zakonom (član 103. Zakona o javnim nabavkama BiH).

Dalje, u skladu s članom 50. Zakona o javnim nabavkama BIH, u smislu tehničke i profesionalne sposobnosti u postupku nabavke usluga, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača. Tako, ugovorni organ može zahtjevati da ponuđač dostavi izjavu o tehničkoj opremljenosti i osposobljenosti i mjerama kojima raspolaže pružalac usluga za izvršenje konkretnih usluga i osiguranje kvaliteta. Slijedom navedenog, nije osnovan prigovor iz tužbe da je u odnosu na nabavku održavanja i servisiranje vozila marke Škoda, ugovorni organ postavio diskriminatorne uslove i na taj način ograničio potencijalne ponuđače koji sami nisu ovlašteni serviseri vozila iz programa navedene marke vozila. Naime, nesporno je da je ugovorni organ u tenderskom dokumentu, zahtijevao da ponuđač bude ovlašteni serviser vozila, te da je ovlašten za ugradnju originalnih i rezervnih dijelova od strane proizvođača ili ovlaštenog trgovca za područje BiH. Međutim, po ocjeni ovog upravnog vijeća ovakav uslov nije postavljen diskriminatorno, obzirom da se radi o službenim motornim vozilima, određenih marki koje ugovorni organ posjeduje i za koju nabavku usluge ima pravo da traži kvalitet i ovlaštene trgovce, posebno imajući u vidu da ovlašteno servisiranje i održavanje ipak predstavlja dugoročnu garanciju za mobilnost pa i samu sigurnost vozila. Osim toga, ugovorni organ je i naveo da ponuđač bude ovlašten za ugradnju od strane *proizvođača* ili ovlaštenog trgovca za područje BiH. Obzirom da na području BiH postoji više ovlaštenih servisera za vozila Škode, to znači da su u konačnici kvalifikacioni uslovi iz tendera srazmjerni predmetu javne nabavke kako je to i propisano u članu 44. stav 3. Zakona o javnim nabavakama BiH.

Dakle, ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, Sud je ocijenio da je tuženi prilikom donošenja konačnog rješenja odgovorio na sve žalbene navode tužitelja, kako je to i propisano u članu 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16). Citirana zakonska odredba obavezuje tuženog da u obrazloženju rješenja odgovori na sve navode koje žalitelj ističe u svojoj žalbi. S tim u vezi, obrazloženje iz osporenog rješenja u cijelosti prihvata i ovo vijeće.

Kako je tužba tužitelj odbijena, to nije bilo zakonskog osnova ni za naknadu troškova postupka u smislu člana 61. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10). Iz navedenih razloga ovaj sud je primjenom odredbi člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađane Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo